

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 117

Anden Sæssion.

47de Møde.

Lørdagen den 14de December.

(Fortf.)

Ordføreren: (fortsat.) Dette er ganske i Overensstemmelse med den Portoreform, som ved Begyndelsen af Aaret 1840 blev indført i England, og som har fundet Efterligning i flere andre Stater, og som efter de mange Forsøg og Undersøgelser, der ere anstillede om dens Resultater, har beviist sig at være af meget gavnlige Følger. Denne eensformige Porto indskrænker sig imidlertid dog væsentligt kun til Brevforsendelsen med Brevposten. Den kan ikke finde sin Anvendelse paa de Forsendelser, som skee ved Pakkeposten, navnlig paa Forsendelser af Varer og andre Gjenstande, som ere Bøgtbestemmelser underkastede, thi der retter Portoet sig efter Afstanden. Derimod har Lovudkastet ved saadanne Forsendelser med Pakkeposten, som angaae Penge og hvad dermed sættes i Lighed, saasom Obligationer og andre saadanne Effecter, antaget den eensformige Porto, det vil sige en Porto, som er den samme uden Hensyn til Afstanden, og dette er et Princip, som man vistnok i høi Grad maa billige, da det, foruden at det letter Forsendelsen, ogsaa har den Fordeel, at man derved kan paa en nem og billig Maade sætte sig i Forbindelse med Landets fjerneste Dele. Men ved Sagens Behandling, foreskom det dog Udvalget, at, naar dette Princip consequent skulde gennemføres, maatte det ogsaa udstrække sig til de Breve, som Statens Anliggender fremkalde. Der har nemlig hidtil bestaaet dels en Portofrihed, dels en Portomoderation for alle Breve, som bleve besvarede i offentlige Anliggender, hvorved det dog ogsaa har fundet en Grændse Sted, forsaavidt de skulde angaae Staten eller Regjeringen ganske

umiddelbart, eller, forsaavidt som den ogsaa var tilstaaet visse Indretninger i Staten, har den dog været knyttet til forskjellige Betingelser; men det hele System er saa compliceret, at det vilde være uden Nytte, om jeg vilde forsøge at gaae ind paa at udsille for det arede Thing, hvorledes denne Portofrihed er uddeelt og udstrakt i mange Retninger. Udvalget er kommet til det Resultat, at man maatte søge paa eengang at ophæve den hele Indretning, som har været truffet fra Statens Side ved denne Portofrihed, og skjøndt man har erkjendt, at det vilde være forbundet med nogle Vanskeligheder, har man dog troet, at det ikke var saa uoverkommeligt, og at, naar man først for Alvor griber Sagen an, vilde det ogsaa kunne lade sig ordne. Man har derfor foreslaaet, at den Portofrihed, som nu er tilstaaet, skulde med detsamme bestemmes ved nærværende Lov at ophøre efter en vis given Tid, og man har troet dertil at turde foreslaae et Aar senere end den af mig først nævnte Portoreform, med Hensyn til Portofriheden for Private; man har troet at kunne foreslaae som en passende Tid for Ophøret deraf et Aar, efterat Portoreformen i Almindelighed indføres, eller den 1ste April 1852. Det er altsaa det væsentligste Princip, som dette Lovudkast tilsigter, nemlig at indføre den eensformige Porto i alle private Brevverlinger, og som Udvalget har troet ogsaa burde udstrækkes til den offentlige Brevverling.

Et Spørgsmaal, som staaer i Forbindelse med denne Sag, er det, som angaaer de finansielle Forhold. Det gaaer med dette Lovudkast som med flere, der have været foreslagte Thinget, at det griber ind i Statens finansielle Status, idet man nemlig ikke kan undlade at tage Hensyn til, at en saadan Portonedfattelse, som i mange Tilfælde ved